Quelle: https://manuscripta.at/?ID=236
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

dacta oppidi raro incolitur
habitatore. Tu. ℟. Con
fessor dei nycolaus nobilis p
genere et nobilior moribus. Ab
ipo puer cuo seruitus diuin mi
nut diuina reuelacione ad
summum proueni sacerdoci.
℣. Erat enim ualde spaceus.
Rup affectos pia gestans
viscera. Ab ipo. lectio. ij.
De qua quia occasio se
prebuit. licet in quodio in
deamur facere digressionem
tamen qr multis retro pfu
turum aliquid magni pro
digij. sicut pfuccessionis
serien tanta usqz adhuc
manauit. ad posteros mit
tere autumus. Tu. ℟.
Oribus sancti nycolai hymn
ni insistente reuelacione di
uina proiectus est ad sum
mum sacerdocij gradum. ℣.
Voce quippe de celo lapsa au
dam insinuat preclari dig
num epatu nycolaum. Ad
summum. lectio. iij.

Pe-cata uo urbe adhi
plebium generositate refer
ta. parentes eius quanto
intercateruas potentum
honorificencia celebantur
tanto supne pte accensi
desiderio magis celestis q
terrene dignitatis gloias
appetebant. Tu autem ℟.
Quadam die tempestate
seuissima quassati nauta
ceperunt sancti uocare nyco
laum. Et statim cessauit
tempestas. ℣. Maior illis
clamantibus apparuit quida
dicens eis ecce assum quid
vocastis me. Et statim. ℣.
ij. noc. antiq. Hyo uirgin
meestus anno pris eam
opiam anno prius uitrox
qz detestabilem infamia
dei seruus adeuit nycola
ps. Cum inuoca. ant. in
nocentes puella uina tum
cendens euangelice institutio
nis discipulus effectus est.
ps. Verba mea. a. Gliam